

SEKLET

N:r 5—6

Lösnummer 50 öre

1957

SÖMNNEN

Gudarnes gåva

"Tempus erat quo prima quies mortalibus aegris incipit et dono divum gratissima cerpit." Dessa ord av den latinska skalden Vergilius läste varenda studerande för 150 år sedan. De betyda: "Det var den tid, då den första vilan (sömntyngdheten) omsluter de utmattade dödliga och vederkvicker dem med gudarnas sköna nådegåva."

Vad är sömnen? Ett tillstånd av vila och vederkvickelse kan man säga. Man kan också säga mycket annat om sömnen. Man kan säga: sömnen innehåller en del moment, som är oåtkomliga för forskning, mera anade än förstådda, kring vilka man därför sökt olika tolkningar. Till sömnens mysterier hör bl. a. drömmarna. Därför har också sen gamla tider drömytningen tillhört både religionens, läkarkonstens och häxväsendets domäner. Av drömmarna skulle man kunna bedöma både själens och kroppens tillstånd, både nutid och framtid. Och så är det än i dag.

Sömnen är i många fall läkekonstens främsta hjälpmedel. Forn tidens tempel med dess mysterieväsen använde sig i främsta rummet av "gudarnas nådegåva". Därvid användes i vissa fall rökelse och andra hjälpmedel, även suggestion och hypnos. Själva "atmosfären" i templen var bemängd med sömngivande intryck, en mystisk strålning eller vad man må kalla det. Ett dygn tillbragt i templet kunde vara nog för återställande och återvinnande av sömnens gudagåva och tillfrisknande från främst nervösa åkommor.

Många metoder ha använts för att åstadkomma behövlig sömn, där sådan fattas eller varit för kortvarig eller ofullständig och orolig. S. k. medicinska sömnmedel böra så långt möjligt undvikas eller endast undantagsvis användas. De homeopatiska böra i så fall främst försökas. Eljest brukar ombyte av vistelseort eller omgivning, där sådant kan ske, ofta ge gott resultat. Att flytta från inland till havet är ett medel som försökts och givits ett särskilt namn, "Thalassoterapien". Anblicken av det oändliga havet ger sinnet lugn, det enformiga bruset av havsvågorna söver sinnet till ro och slutar med sömn. A andra sidan kan också förflyttning från lägre belägna orter till fjällvärlden, fjällvidderna och vattenfallen ha en motsvarande inver-

kan. Människan är ett ömtåligt instrument, som behöver skickliga reparatörer vid oordningar. De skickligaste och till slut de enda skickliga äro naturlagarna. Till de naturvågor, som influera på sinnes tillståndet, hör icke minst musiken. Naturfolken ha en art entonig rytmisk musik, som verkar sövande, men dit hör inte jazzen. Denna är oroande, söndertrasande för själslivet. Den tillhör kropps- och själslivets lägre impulser. Vilken musik, som är rogivande, kan vara en subjektiv sak. Musik kan numera förmedlas även genom bandinspelare. Till sömnterapien hör även färgernas inflytande: rött och gult äro väckande färger, blått och violett sövande.

FRITJOFS SAGA OCH RÖDE ORM

TVÅ TIDSSPEGLAR

Historiska skådespel och historiska romantiserade berättelser ha ofta mera av fantasi än av historiskt underlag. Så är åtminstone fallet med de två verk, som stå skrivna härövanför. I synnerhet det sista av dem, ehuru den historiska miljön där är något mer realistisk. Det är dock ingalunda de historiska händelserna eller de historiska personerna såsom sådana, som ge intresset, utan själva inlevelsen i dikten. Ty här kan man säga ha vi i båda fallen att göra med diktverk.

Här avspeglar sig i diktens form *tvänne tidevarv*. Det ena är det romantiskt-gotiska, det andra det realistiskt prosaiska tidevarvet, nutiden. I överensstämmelse därmed äro också de båda diktverken. Vilka oerhörda kontraster! Det ena avspeglar tiden för omkring 150—170 år sedan, det andra detta århundrade, särskilt dess sista två årtionden. I det förra idealiseras forntiden, vikingatiden, men själva kärnan är en psykologisk tolkning av människans kamp med sig själv, sina stormande böjelser, segrar och nederlag, storhetsplaner, förödmjukelser, slutlig seger i den tro, som ligger gömd i kristendomen och som segrar över asatron och för människan till försoning med Gud och harmoni med sig själv. Den

Handstilen anger själens sätt att arbeta. Den är ett själens uttrycksmedel, således ett kapitel psykologi, "beteendemönster". Tolkning av handstilen måste alltså komma i samklang med andra psykologiska metoder. En av dessa metoder är *frenologien*. Frenologi och grafologi måste alltså ha vissa skärningspunkter, där de mötas. Om en gra-

folog tolkar människans psyke efter sin metod och en frenolog efter sin metod, så måste mellan dessa tolkningar finnas överensstämmelse. Man kan också från en annan synpunkt uttrycka saken så, att om man har möjlighet att iakttaga en person frenologiskt, så bör man också kunna säga ett och annat, som är utmärkande även för hans

Patriac inserviendo consumer.
domin. varumärks 1981. G. Lehtinen

handstil, och tvärtom, om man ser en persons handstil, bör man också kunna säga något träffande om hans huvudbyggnad.

Vi skola nu uppvisa något av sådana överensstämmelser. Hur kan den person se ut, som har skrivit det som vi se här ovan? En fransman berättar följande: Han satt på ett utvårdshus i Carlsbad 1865 tillsammans med en annan fransman. Då satte sig vid ett bord i närheten en person, om vilken den andra anmärkte: "Det där måste vara en överhetsperson." Och om en stund: "Det där är en ödesmänniska."

"Följande dag, då jag gick på en avsides väg mötte jag en man av nästan gigantisk gestalt, axelbred, med kraftigt bröst, rödligt hy, snabba steg och rörliga händer. Jag igenkände mannen såsom den som föregående kväll väckt vårt intresse, och någon, som gick förbi viskade: "Det där är Bismarck." Därmed ha vi Bismarck tolkad såväl morfologiskt som frenologiskt och grafologiskt. De säga alla detsamma. Människan är en enhet. Alla persontolkningar, från vilken sida det än sker, måste vara samstämmiga. Enligt Ledos-Leclercq's system är Bismarck Jupiter—Marsmänniska. Astrologiskt är han eldmänniska, född i Lejonets bild (augusti) solmänniska. (Om de olika systemen se första delen av min bok "Mänhiskokunskap".) Pendeltyp: Matematisk-allmänintelligens, starkt ingenium, inspirerad, viljestark, 27—21. Den stora, uppräta stilen med raka streck, hopträngda vinklar talar sitt språk, detsamma som står

Forts. å sid 2, spalt 1.

Forts. å sid. 2, spalt 4.

forntidens vikingar. De bli ganska roliga figurer, som vi kunna intressera oss för på grund av deras kuriositet, burleskhet, deras äventyrliga tilltag, fantastiska oförvägenhet, äventyrlusta och naivitet. Något djupare psykologiskt innehåll återfinns ej hos dem. Något religiöst problem av betydelse finns ej. Personerna äro realistiska verklighetsmänniskor i en hård tids miljö. — Boken har motsvarat vår tids psyke, som här kan spegla sig självt. — Boken är ej heller Frans G. Bengtssons yppersta verk. Det är hans bok över Karl XII. Men den begriper inte vår tids litteratörer. Den går över deras horisont.

V. V.

Seklet 1958

Vi ha inga bragelöften att ge betr. SEKLET under det kommande året. Liksom tidigare vill vi ge en del artiklar i ämnen som den övriga pressen i allmänhet ej vill syssla med eller ensidigt återgiver. Den grafologiska orienteringen fortsätter. De flygande tefatens gåta komma vi att ägna uppmärksamhet och följer därför den utländska pressen som har en del att säga härom. I övrigt finns det mycket att skriva om, men utrymmet räcker ej.

Ännu står det så till att både skribenter och förlaget får sätta till en del medel för att hålla tidningen flytande. Men om vi finge in tillräckligt många 2-kronor skulle vi kunna ge 8-sidiga nummer. Detta äro vi beredda att göra så snart intäkterna räcker till tryckkostnadernas täckande, utan att begära något för vårt arbete.

Därför: Ni som tycker om tidningen — som kan bli mycket innehållsrikare — ge oss ert stöd. Prenumerera för Eder själva och Edra vänner. Postgironumret är 5 29 99 och priset är fortfarande 2 kronor.

FLYGANDE TEFAT HAR LANDAT!

Var är flygande tefat? Finns det människor på andra planeter? Hur ser i så fall dessa planetinvånare ut? Har de nått högre eller lägre utveckling än jordens människor? Har tefatens uppdykande något med våra atomkraftexperiment att göra? Läs boken "Flygande tefat har landat".

Häftad 19:50

Inb. 22:50

LITTERATURFÖRLAGET

Redaktör och ansvarig utgivare
HARRY BLOM

Adr. Box 634 — Stockholm 1

Tel. 67 14 94. Postgiro 5 29 99.

Pren. pris 2 kronor

Utkommer med 6 nummer 1957

Upplaga: 20.000 ex.

Nr 5-6 — 1957

Dramats utveckling

från forntiden tills nu

(Forts.)

Såsom förut är erinrat om har det moderna dramat sitt ursprung i medeltidens religiösa dramer i olika former. Av synnerligt stor omfattning och betydelse fick dramat i England. I en engelsk litteraturhistoria säger författaren George L. Craik: "Från det första införandet av dramatiska föreställningar i England, sannolikt så tidigt som åtminstone början av det tolfte århundradet fram till början av det femtonde eller kanske något senare, var det enda slag av drama som man känner till, det som utformade miraklet, d. v. s. mirakeldramat. Föremålen för mirakeldramerna voro alla tagna från det Gamla och det Nya Testamentets historia eller från legender om helgon och martyrer, och det är sannolikt att deras ursprungliga syfte var huvudsakligen att undervisa folket i religiös kunskap. De voro ofta likaväl uppförda som skrivna av präster." Under tiden hade även en annan typ av dramer börjat utbilda sig, nämligen det moraliserande dramat. Fram på 1500-talet börjar den reguljära tragedin och komedin att utbilda sig. Och nu uppträder i England en mängd dramatiska författare, somliga av dessa utmärkta förmågor. Att närmare ingå på den historien vore alltför vidlyftigt. En del av de förnämsta av dessa ha emellertid sammanförts till ett verk, tydligen sådana, som voro bäst spelbara, av en skådespelare eller snarare teaterdirektör vid namn *Shakespeare*. Numera är det tämligen allmänt känt och erkänt även i England att denna samling icke är av skådespelaren, man tillerkänner dem snarast lord Bacon (drottningens son) eller också anser man dem vara ett verk av flera. Huru därmed förhåller sig har jag visat i boken "Den eteriska Strålningen". Var människa har sin signatur eller våglängd. Mer än hon talar eller skriver, så är det denna som tar sig uttryck, för så vitt det inte sker en intim inlevelse i annan typ.

Den som har de starkaste skälen med avseende på den verkliga författaren till ifrågavarande samling är tysken *Bleibtreu*. Denne visar att de skådespel, som beröra antiken i allmänhet samt Danmark, d. v. s. Hamlet, stämma noga överens med greve *Rutlands* resor, hans mångsidiga kunskaper, hans kända förmåga, hans livserfarenheter. Men på samma gång kan man uppvisa starka skäl för att lord Bacon är författare, om man jämför med hans *Essayer* och hans historie-skrivning.

Vid en närmare granskning av saken finner man att båda ha rätt, nämligen så att Bacon har skrivit de historiska pjäserna över Englands kungar och Rutland de största och bästa dramerna. Men därefter återstår ett antal pjäser av annan

natur, visserligen i allmänhet skickliga men av betydligt mindre format. Att teaterdirektören *Shakespeare* skulle ha skrivit något drama är mycket ovisst, tämligen otroligt, men han har förstått att sammanföra ett antal av de på den tiden bäst gångbara och skickligast utförda dramerna, bland dessa ett antal, som gått i arv till kommande släkten, ansedda som ouppnådda under efterföljande tider. Därmed är dock för mycket sagt. Ibsens *Peer Gynt* uppnår inte blott till de bästa engelska från denna tid, den är väl det rikaste och mest originella drama, som någonsin blivit skrivet. Vi ha även några andra, som kunna mäta sig med Shakespeares bästa, och därmed komma vi in i ett annat tidevarv.

När vi komma till den senare delen av 1600-talet och början av 1700-talet är det Frankrike, som övertager skapandet av dramat. En grupp av författare uppträder nu i detta land. De mest kända äro Racine och Molière, den förre representerande tragedin, den senare komedin. Isynnerhet är "L'Avare" känd av den senares produktion. Men vi böra inte glömma Danmarks främste komediförfattare *Holberg*. I själva verket kan man anse att dennes komedier äro aldrig överträffade. Med hänsyn till jämnheten i hans författarskap, så kan man ifrågasätta om han inte bör få intaga den främsta platsen för alla tider hittills, och dock var denna ganska ringa volym på ett par tre hundra sidor bara en liten bråkdel och väl endast "en hobby" i hans historiska och juridiska 30,000 sidors produktion.

Nästa skede i dramatiken, slutet av 1700-talet och första hälften av 1800-talet tillkommer den tyska dramatiken, där namnen *Schiller*, *Goethe*, *Hebbel* o. s. v., en stor skara av författare med dramer såsom *Faust*, *Maria Stuart*, *Jungfrun av Orleans*, *Wilhelm Tell* o. s. v., framstå såsom den tidens stora namn.

Slutligen ha vi de sista 75 åren, då de nordiska länderna ha inträtt i främsta ledet. Vi behöva blott nämna *Ibsen* och *Strindberg*. Man kan inte heller undgå att fråga, om inte *Björnsons* "Maria Stuart" överträffar Schillers.

Under de sista trettio åren har skådespelet fått ett inflytande som aldrig förr genom filmen. Där har man fått "skådningsundervisning" med höjdpunkten nådd genom television. Och på "stadion" motsvarighet till rennarebanan och grekernas gymnasticon (i boxningen gladiatorspelen) — "panis et circenses".

I den sammanträngda framställning, som här gjorts av dramat genom tiderna, har en form av det samma blivit förbigången, nämligen *Operan*. Även denna har sina rötter i det medeltida dramat, sångspelet. Detta skulle kräva sin egen behandling.

Ur Luthers "Bordssamtal"

Luther var en oerhört upptagen man. Likväl tycks han haft god matro tillsammans med sin familj och sina vänner. Det finns somliga som arbeta mycket och ändå ha de gott om tid. Det finns sådana som uträtta mycket, men ändå aldrig äro jäktade som nutidens "stundeslöse".

Luthers vänner uppskrev och samlade vad de mindes av hans bordssamtal. Det blev till en stor bok. Här ser man att Luthers själ var en bågare, som flödade över. Det är uppfriskande att läsa dessa bordssamtal. Det är en öppen, okonstlad själ utan fruktan och skrymtan som talar. En gång beskrev han hur en god präst skall vara och hur dan en som världen vill ha honom.

"En god präst bör ha dessa egenskaper och dygder. För det första bör han kunna lära människorna rätt och ordentligt. För det andra bör han ha ett gott huvud. För det tredje vara talare. För det fjärde bör han ha en bra röst. För det femte ett gott minne. För det sjätte bör han kunna sluta. För det sjunde bör han väl vårda sig om sina plikter. För det åtta skall han våga sig själv och livet, gods och ära. För det nionde skall han vara beredd att låta sig oroas och förhånas av var man.

Sex stycken höra till en präst så som världen vill ha honom: 1. att han är lärd; 2. att han har ett läskigt uttal; 3. att han är värtalig; 4. att han är en vacker karl, så att pigor och fröknar kan tycka om honom; 5. att han inte vill ha pengar utan bara ge ut; 6. att han talar vad man gärna vill höra."

GRAFIOLOGISK . . .

Forts. från sid. 1, spalt 4.

i närmast föregående rader. Den frenologiska typen är kolerisk, handlingskraftig (sidopartierna väl utbildade), språkbegåvning (minne och koncentration), övre pannloberna omdömesförmåga. Självförtroendet, så långt kan synas av foto, ej särdeles starkt utbildat. Det måste finnas något nervöst, otåligt i psyket. Strecket över t:et samt avslutningen på namnteckningen anger att det finns ett melankoliskt inslag, en tillbakadragenhet, en självkritik och självbesinning i framåtandan och stridbarheten. Även andra tecken ange kritisk, betänksamhet. Skriften anger en grov och kraftig gestalt, ärlig, okonstlad och rättfram. Frenologiskt äger han en viss förmåga att underordna sig högre makter och syften. Hade han inte haft dessa egenskaper hade han väl inte vikit åt sidan för kejsaren, ehuru han såg att Tyskland "var omgivet av bajonetter, som riktade sig mot Tysklands hjärta". Han ville ha öppet åtminstone åt något håll, men kejsaren litade på furstars löften och släktskap, en alltför naiv betraktelse för en statsman. Faran från öster, som Bismarck såg, har inga sådana hänsyn. De vecka och humana naturerna ha där blivit "utrensade". "Världen är i den ondes våld", säger Paulus.

Har någon död givit sig tillkänna?

Det finns absoluta bevis

"Ingen död har givit sig tillkänna för de levande; det kommer heller aldrig att ske", hörde jag en mycket uppskattad präst i Stockholm yttra. En annan präst i Stockholm, den för några år sedan bortgångne kyrkoherde Kr., hade vid en bibelsammankomst ett helt annat, mycket personligt vittnesbörd, som han framförde och som absolut bevisar att bortgångna stundom ge sig tillkänna. K:s föräldrar bodde i Norrland. Hans far hade lånat en större summa pengar av en god vän, men lyckats betala densamma. Emellertid dog han. Efter någon tid kom den gode vännen och uppvisade en skuldsedel på den som de efterlevande trodde betalda summan. Modern var övertygad om att lånet var betalt, men den gode vännen fordrade kvitto. Enligt hans påstående var ej skulden betalad. Han måste göra sak av sin fordran.

Så en dag, då modern låg på en soffa och grubblade över denna skuld, så stod hennes man bredvid henne, gick därefter mot dörren, vinkade till henne, hon följde med, de gingo upp till vinden. Där pekade mannen på ett kontor. Hon öppnade dörren. Därinne funnos gamla möbler. Bland dessa en gammal byrå. Mannen pekade på den nedersta byrålådan. Därpå försvann han. Vid undersökning av denna återfann man kvittot. Då rättengången skulle börja framlade fru Kr. kvittot. Fordringsägaren, den "gode vännen", bleknade. Han dog ej långt därefter. — Det var en mycket stor summa det gällde, så att sterbhuset blivit ruinerat, om ej kvittot återfunnits.

Ha förnekarna något svepskäl, med vilket de kunna försöka att bortförklara detta fall?

Den vetenskapliga bromsen arbetar perfekt

För mer än 80 år sedan utgav en av den tidens störste vetenskapsmän, Alfr. Wallace, en liten, men betydelsefull skrift "Den vetenskapliga åsikten av det övernaturliga". Vi göra ett litet citat ur denna:

"Mr Rutter har alldeles oberoende av andra anställt ett antal av de märkvärdigaste experiment, som han i sin lilla bok 'Över magnetiska strömningar och magnetoskopet' utförligt beskrivit, och vid vilka flera hundra läkare voro närvarande. Han visade, att de olika metallerna och andra substanser vid beröringen av en manlig eller kvinnlig hand eller t. o. m. av ett av en man eller kvinna skrivet brev, åstadkommo tydliga verkningar på magnetoskopet. Ja, t. o. m. en enda vattendroppe ur ett glas, i vilket ett homeopatiskt korn

Dog Jesus på korset?

En kort resumé.

Såsom nu genom diverse tidningar torde vara allmänt känt har i Tyskland utgivits en bok, åstadkommen genom ett hemligt förbund, bestående av åtta personer, som under pseudonym utgivit boken, vars innehåll är en avhandling om svepduken, den duk, som ansetts vara det tyg, i vilket Jesu kropp sveptes efter korsfästelsen. De ifrågavarande undersökarna, som angivas vara sex kristna och två judar, anse det vara säkert att den gamla traditionen är riktig, att det är svepduken, i vilken Jesus blev lagd i graven. Den saken anse vi också vara så säkert bekräftad att intet tvivel borde förekomma.

Nu ha emellertid dessa undersökare ansett sig kunna på vissa medicinska grunder konstatera att Jesus icke var död, då han sveptes i duken. Det egentliga skälet de anföra är blodfläckarna på duken. Vi inlåta oss emellertid inte vidare på den saken. Vi anföra följande synpunkter:

1. Här står auktoritet mot auktoritet: å ena sidan de som nu undersökt duken, å andra sidan krigsknektarna, dessa voro säkerligen inte okunniga i saken. Man har rätt att anta att det var "specialister" från många korsfästelser, ty sådana förekommo i massor (i Jesu barndom 2—3,000 mellan Nazaret och Jerusalem). Vidare behandlades Jesu kropp efter nedtagningen med en viss balsamering (kryddor) och fördes till graven. Det är ytterst osannolikt att de som utförde detta icke skulle ha iakttagit några livstecken under hela behandlingen.

2. Från fredagens afton till söndagens morgon låg Jesu kropp på stengolvet i graven (den var uthuggen i en klippa). Var det väl möjligt att en så illa marterad kropp kunnat överleva? T. o. m. om något

var upplöst, förorsakade en karaktäristisk rörelse hos instrumentet, när man lät den falla på operatörens hand, t. o. m. då denne icke kände den använda substansen. Dr King bekräftar dessa experiment och påstår sig hava sett en decilliondel av ett gram kisel och en billiondel av ett gram kinin hava åstadkommit en rörelse hos denna apparat. Man hade vidtagit varje försiktighetsmått vid utförandet av experimenten. Magneter och kristaller frambragte även kraftiga verkningar alldeles som hos Reichenbach. Dock ignorerades mr Rutters experiment av våra lärda alldeles på samma sätt som Reichenbachs, ehuru han under flera år beredde dem de bästa tillfällen att undersöka desamma." I tusen och åter tusen fall på mångfaldigt sätt är denna sak bevisad och omvittnad, men nu har det t. o. m. gått så långt att våra medicinska kräftgångare söka få denna kunskap och dess tillämpning förbjuden.

liv funnits kvar vid nedtagningen, så är det väl så gott som orimligt att överlevande kunnat ske efter de följande procedurerna.

3. Det starkaste argumentet att Jesus verkligen dött ligger emellertid i lärjungarnas vittnesbörd, som bekräftades genom deras missionsverksamhet. Denna har till ovillkorlig förutsättning, att Jesus uppenbarat sig för dem inte såsom överlevande korsfästelsen utan som överlevande döden. Hade Jesus överlevat korsfästelsen, så hade tillfrisknandet naturligtvis tagit en mycket lång tid och lärjungarna hade då grundat sin verksamhet på hans umgänge med dem på vanligt människovis några veckor efter korsfästelsen och Jesu liv skulle ha avslutats med vanlig död, men därom hade lärjungarna ingen vetskap. Deras förkunselse grundade sig alltigenom på erfarenheten av Jesu uppståndelse från verklig död till kroppen.

Svepeduken bekräftar in i detaljer riktigheten av beskrivningen av korsfästelsen i Nya Testamentet. Därmed har man anledning att antaga att även de övriga skildringarna i N. T. överensstämmer med verkligheten.

Den förgiftade människan

Vår nutida civilisation medför en hel del förgiftningar som måste inverka menligt på det framtida släktet, hävdar förf. i denna artikel.

En person, som icke förut rökt tobak, förmår ej att röka mer än en obetydlighet förrän han blir sjuk. Genom övning uppnås dock en färdighet att tåla flerdubbelt mer. Människan har således en förmåga att immuniseras mot ett gift genom att upprepade gånger intaga allt större portioner.

Då nu människan kunnat vänja sig vid ett gift, så att det inte längre har några påtagliga akuta verkningar, har då giftet förlorat alla skadliga verkningar? Det blir det centrala i själva saken. Vad säger vetenskapen? Meningarna äro där liksom i allmänhet delade. Det finns i detta fall läkare, som helt utdöma tobaksbruket och det finns läkare, som anse det oskadligt åtminstone för personer med friskt hjärta.

Men varför måste dessa tillägga detta om "ett friskt hjärta"? Jo, därför att nikotinet anstränger hjärtat och inverkar så småningom på dess funktion till försämring. Varje stark förbrukning av tobak även av den friskaste människa medför försvagning av hjärtat.

Således: immuniteten mot gift förvärras icke utan offer av kroppshälsa. Detta gäller i högre eller mindre grad alla ämnen, som kunna hänföras till gifter.

I vilket tillstånd är nu vår tids människor? Ju högre civilisation desto större risker. Alla njutningsmedel, som användas i högre grad, medföra förgiftningar. Men nutidens uppfinningar, vetenskapliga upptäckter och konstproducerade matvaror medföra ett otal förgiftningar, somliga i mindre skala, andra rätt betydande. Men vi ha vant oss vid gifterna. Det finns matvaror, som äro betydligt arsenikförgiftade, men vi ha åtminstone någorlunda vant oss vid mindre kvantiteter av detta gift. Likaså ha vi kopparvitriol i många matvaror, även kvicksilver. Besprutningsmedlen innehålla ett antal gifter, som i viss grad ingå i vår föda. Ett otal av livsmedel är färgat. Som exempel må nämnas smör. Man vill ha litet gulare smör än vad det blir med endast enkel behandling. Det tyckte man även förr i tiden, då bönderna tillverkade smör hemma. Då använde man ett så enkelt medel som morotsaft, som ju skulle vara alltför enkelt för vår kemiserade tid. Mjöl och socker behandlas med klor, ty vitt skall det vara i motsats till råsockret. Mjölken behandlas med främmande tillsatser. Människorna började klaga på en främmande smak hos mjölken. Då undskyllde sig de anklagade med solljuset. Det där var en liten inblick på ett område.

Och så skall människan försvara sig mot skador eller obehag av djur, t. ex. mal. För ändamålet tillgriper man t. ex. Formalin. Detta skadar ögonen, kan t. o. m. åstadkomma stora skador samt strupkatarr.

Sist men icke minst må vi erinra om vilken massa mediciner nutidens människor använda. De flesta av dessa i materiell form äro gifter. Somliga kunna utan att vara direkta gifter dock på grund av deras verkningar på organen verka skadligt, t. ex. hormoner. En särdeles djupgående verkan ha insprutningar, speciellt inympningar av s. k. vacciner. Genom poliovaccin t. ex. förändras den radioaktiva strålningen. Detta är antagligen fallet med alla slags vacciner.

Av vad vi sålunda anfört framgår att människans konstitution måste väsentligen förändras genom de medel som tillhöra vår nutida civilisation. Det är ju inte sagt att dessa medel komma att medföra människornas förtidiga död i allmänhet, även om de hos många människor till viss grad förkorta livet. Men det kan man tillråda att de som själva varit utsatta för mycket förgiftningar icke böra fortplanta släktet, ty förgiftningar medföra förändringar av arvsfaktorerna. Vid starkare förgiftningar inträder sterilitet åtminstone i tredje eller fjärde led. Naturens tålamod räcker inte hur långt som helst.

Glöm inte bort att prenumerera på

SEKLET

Kostar bara 2 kronor.

Automatisk skrift och "flygande tefat"

40.000 iakttagelser av "flygande tefat" ha inregistrerats. Red. är tacksam för alla meddelanden i detta ämne för vidare bearbetning.

Om automatisk skrift ha vi sagt en del i "Seklet", men mycket mer behövs sägas. Det tycks egentligen finnas bara två inställningar till densamma: direkt tro eller direkt förnekelse. Vad vi här söker att få fram är *förståelse för saken*.

Vid de omfattande forskningar, som jag gjort, har jag fått fram följande resultat: vid den automatiska skriften göra sig olika impulser gällande, nämligen dessa:

1. Personens eget undermedvetande. Vad han tänkt mycket på och sökt bilda sig en mening om har trängts in i hans undermedvetna och kommer under det tillstånd, då automatisk skrift nedskrivs, ett halvmedialt tillstånd, upp i dagen och gör sig gällande såsom en inspiration från annat håll. 2. Det s. k. "universella medvetandet" eller "akasiska tideböckerna", d. v. s. krafter i psykometri eller skådan-det i förtid m. m. en inspiration genom etervägor, ingår i själslivet utifrån. 3. En korrespondens med andar, då i allmänhet avlidna människors andar. Härvid bör bemärkas, att när människor som avlagt kroppen åter komma i tillfälle att ge sig tillkänna genom en kroppslig, mänsklig varelse inträda de väsentligen i sin förra tillvaros tankar och förnimmelser.

Härmed har vi fått utgångspunkter för att bedöma den automatiska skriften. Denna skrift uppvisar på grund av dessa faktorer högst varierande typer. Det finns sådana "meddelanden", som ha ett högt moraliskt värde, och det finns sådana, som äro rena bedrägerier eller tomma inbillningar. Ofta ange de sig vara meddelanden från världs-historiska personer, som levat för länge sedan. Detta torde dock icke alltid vara medvetet bedrägeri utan en tanke att så har den personen tänkt eller talat en gång. Således ett ytterst invecklat samspel av olikartade element.

Ha under sådana förhållanden dylika meddelanden något värde? Här-på kan man svara: "Pröven andarna!" Det finns sådana av hög kvalitet, som måste bakom sig ha ett ädelt tänkande, ädel personlighet, och det finns sådana, som är tomma fantasier och virriga spekulationer.

Som ett tidstecken att ge akt på är den stora mängd av automatiska meddelanden, som uppenbarar sig i vår tid. Det är särskilt på tvenne områden, där de är livliga, dels på kristendomens, dels på rymdflygar-nas. På båda områdena ha under senare tid många dylika meddelanden återgivits i tryck. Vi vilja här nämna litet om dylika skrifter, som anges såsom meddelanden av personligheter, som tillhöra rymd-skeppens ledare.

De personer, som mottagit dylika meddelanden, äro tydligen själva övertygade om att de erhållit sina meddelanden från utomvärldsliga

personer, tillhörande den rymdska flottan — vi kunna kalla den så de som ägnat sig åt mera ingående forskning på området ha räknat upp till 40,000 iakttagelser av rymdfly-gare.

Vi nämna här tre sådana skrifter, som angivas såsom meddelanden från rymdskeppsfarare: "Todeswol-ken über uns". Denna skrift utgör nedskrivningar av "A. H." från rymdflygaren "Seta". Och så ha vi två översättningar till tyska från amerikanska: Ashtar, "In kommen-den Tagen" samt "Das Erlebnis von White Sands". Alla tre utgivna av Ventla - Verlag, Wiesbaden - Schierstein.

Vad ha nu dessa att förtälja? Jo, alla tre i huvudsak detsamma: att vår jord och dess levande varelser äro i största fara på grund av krigsrustningar och atomexperiment. De komma för att varna. Några ra-der må ange åt vilket håll förkun-nelserna gå: "Veta de verkligen icke vad de göra? Åjo. De veta det mycket väl. De veta att de tjäna fördärvet, att de ha förskrivit sig till de onda makterna och att de äro beredda att på en enda krigs-dag tillintetgöra några hundra mil-lioner människor med sina sataniska atombomber. De ha noggrann kä-nedom om allt, ty de ha sitt klara förstånd, sitt förnuft. Men deras materialistiska världsåskådning lå-ter varje medkänsla för sina bröder och systrar i vilket land som helst nedtystas. Ty som människor ären I alla bröder och systrar genom Gud Eder Fader, den allsmäktige, som har skapat eder alla". Ur "Todes-wolken".

Ur vilken källa än dessa skrifter må härstamma, så ha de ett varnan-de budskap till människorna. För somliga torde härstamning från rymdflygare medföra större respekt och effekt än om samma sanningar sägas av någon härvarande namngi-ven person. — Vi torde återkomma.

Homeopatien i Sovjet

En del uppgifter om homeopatiens ställning i Sovjet återfinner man i tidningen "Nyheter från Sovjet" för den 20 sept. 1956. På grund av för-frågningar har redaktionen sänt ett frågebrev till en läkare, V. Arutio-nov, för besvarande. Denne har med anledning därav givit ett rätt ut-förligt men i vissa fall något svä-vande och oklart uttalande. Inne-hållet är dock följande:

Homepatien har öfent mycket mot-stånd från den officiella, klassiska medicinen, men livet går sin gilla gång, och allmänheten har funnit så stort förtroende för homeopatien att den genom erfarenheten banat sig väg. Detta är den allmänna er-farenheten i olika länder.

"Hur ligger problemet till hos oss i Sovjetunionen? Vid sidan av alla

Tvenne konferenser

Om den stora potatiskonferensen i Lund under augusti månad ha tid-ningarna och radion haft rikliga meddelanden. Om en biodynamisk kurs på Örjansgården ha de ej haft, så vitt jag vet, mycket att säga.

Till den förra hade samlats det förnämsta potatisvetandet i 14 eu-ropeiska länder: "Den här försam-lade sakkunskapen torde man väl utan överdrift kunna säga repre-sententer praktiskt taget allt vetan-de, som forskningen i fråga om po-tatis hittills har kunnat ge oss". — "Det är inte möjligt för en fors-kare att behärska hela området, utan de olika forskarna tvingas att specialisera sig på olika detaljer." Ur referat av jordbruksminister Hanssons inledningsanförande. Jord-bruksministern gav också en upp-muntrande maning att inte ta sa-ken alltför, skall man säga pessi-mistiskt: "Jag hoppas . . . ni än-dock vill ta det hela med en smula humor."

I flera föredrag yppade sig myc-ke vetande eller rättare frågeställ-ningar, hur man skulle kunna för-vara potatisen, hindra den från för-skämning, få tillräcklig avkastning, få de bästa sorterna m. m. dyl. Men så långt som tidningsreferat och radio meddelat har den samla-de vetenskapen inte haft något att säga om den jordmån, som er-fordras för prima potatis, ej heller någonting om gödningsförfarandet. I radion framställdes frågan vid ekoreferatet, huruvida inte Holland kunde anses som det förnämsta po-tatisodlarlandet. Därpå svarades av professorn, att det kanske man kunde säga, men vi ha också goda utsikter. Det yttrandet var ganska blygsamt. Det förhåller sig nämli-gen enligt direktör Arhenander vid Jämtlands försöksanstalt så, att norra Jämtland är det förnämsta potatisdistriktet i hela världen. Där om har han utförligare skrivit i årsredogörelsen 1908. Där finner man att avkastningen vid försöks-anstalten var 30-faldig. Troligtvis

användes därvid ingen konstgödsel. Jag hade vid potatisodling i södra Lappland fått samma siffra som resultat utan att använda någon gödsel alls utan endast djupgrävt ett gammalt potatisland. Varför kan man få sådan skörd i norra Jämt-land och en del platser i södra Lappland? Jo, därför att potatisen växer under några veckor i ständig dag. Därav blir även kvaliteten god. Men odlar man år från år på sam-ma tomt, som stundom sker, eller använder man konstgödsel, då hjäl-per det inte ens med för övrigt lämplig jordmån. Det finns vissa trakter i vårt land, som ha spe-ciellt lämplig jord för potatisod-ling. Jag kunde nämna några så-dana. Av nu nämnda saker tycktes de kunniga inte ha något vetande, vilket är tråkigt för den potatis-ätande allmänhetens skull. — Men det är väl höjden av oförskämd-het, kanske någon eller många tyc-ker, att en icke-jordbrukare lägger sig i saker, som kunna förstås en-dast av sakkunskapen! Men varför kan inte en viss sakkunskap till-mätas även mig? Jag har ätit po-tatis i minst 85 år i olika trakter av vårt land. Jag har även odlat potatis, om också i mindre skala i ett stort antal år. En gång, det är nu 45 år sen, gjorde jag försök med konstgödsel, som förstärkande medel på ett område. Därmed var den saken klar för min del. Jag fann nämligen att för starkt ökad skörd måste man använda ganska stark gödselgiv — det måste ju vara galet — och så fann jag att denna potatis trots den obetydliga tillsatsen var sämre än den som odlats samma år där bredvid. Det där var litet av min kunskap.

Men jag nämnde i inledningen något om en annan "konferens", en kurs på Örjansgården, Rönninge, utanför Södertälje, den 26—30 juni 1957. Kursen var anordnad av "Svenska Biologisk-dynamiska För-eningen". Vi ämna i kommande nummer redogöra för dess arbete och principer.

de många sjukhus och kliniker, som drivs i det allmännas regi prakti-serar även homeopatläkare fullt le-galt. Homeopatiska sjukhus och apotek driver sin verksamhet lag-ligt. Och homeopatiska behandlings-metoder åtnjuter obestriddigen ett anseende bland många människor."

"Inom Sovjetmedicinen har ett betydande intresse ägnats åt homeo-patiens problem. Hälsovårdsmyndig-heterna anförtrorde för flera år se-dan en rad framstående professorer, representanter för de mest skilda områden av medicinen, att pröva effekten av de läkemetoder som ho-meopaterna använder."

De definitiva slutsatserna äro ej ännu offentliggjorda; men det kan konstateras att homeopatien består med dess principer och att dessa inte äro så nya som man föreställer sig. De harmoniera med klassiska

principer från Hippokrates tid.

"Den moderna vetenskapen om skyddet av människans hälsa får inte så sällan impulser och stoff från allmogens gamla medicinska kunskapskällor, vilka som regel bara bygger på erfarenheter. Så myc-ke mindre har då den officiella medicinens företrädare anledning att ironisera och ringakta homeopatien, eller vad ännu värre är, bara hysa förakt för den."

Enligt uppgift av doktor A. skulle endast högskoleutbildade läkare få utöva homeopatisk praktik. Man torde kunna anta att denna upp-gift är riktig, ehuru man sett även en annan uppgift. Vad förhållandena hos oss beträffar, så ha de officiella läkarna på tre fyra undantag när inte lärt sig homeopati och vägra att använda den. Så länge bör det även vara fri utövning av desamma.

UTOPIER

Kan samhället skapa lycka för alla? Den tanken har många sysslat med i tiden.

Livets värld är full av former och möjligheter, kombinationer och förvandlingar. Avdöende, förnyelse, progress, klimax och regress. Här uppstår kamp och strid, seger och nederlag, förhoppningar och misslyckanden, fröjder och lidanden. Det syns som en evigt sjudande häxgryta.

Tänk, om man nu kunde dämja upp allt detta i en enda form, ett himmelsspeglande lugnvatten, ett regelbundet, obekymrat liv, en sista normalisering av den mänskliga tillvaron! Sådana tankar har många många människor tänkt. Och somliga av dem ha sökt att skildra hur en tillvaro skulle te sig, där man företagit de nödvändiga regleringarna. Inom en sådan samhällsordning skulle alla vara tillfreds, lyckliga, bekymmersfria. Dylika försök att fantisera fram den mänskliga lyckan ha blivit kallade "utopier" efter en bok, som skrevs vid medeltidens slut av Thomas More. Denna bok har mycket diskuterats inte bara vid detta tidevarv, då den blev utgiven, utan även under följande tider, emedan den är den första utopien utav den kommunistiska staten. I denna råder en stor likhet "den som känner en stad känner dem alla". Det mest anmärkningsvärda är utan tvivel den svårighet författaren har haft att inordna den stora massan av arbetare inom sin stat. Han finner där ej annan utväg än Platon i sin idealstat: i den starkt reglerade staten måste finnas en arbetarmassa i slavens samhällsställning. Samhället bestämmer både arbete och vistelseort för var och en, allt är i detalj reglerat. För att ej hindra lyckan för var och en är självmordet helgat av staten.

"Utopia" fick många efterbildningar. Campanellas "Solstaten" hör till de mera bemärkta. Med en slående klarhet ådagalägger denna att till den strängt utbildade samhällsregleringen hör med nödvändighet den *byråkratiska despotien*. Överhetspersonerna bestämma äktenskapskontrahenterna. Där vill man undvika enformigheten: en brunett skall giftas med en ljus, en mager med en fet o.s.v. De styrande avgöra hur många barn, som få födas, kläder, mat, alla livets förnödenheter ransoneras. I detta samhälle råder en stor lycka och förnöjsamhet. Det kan ju inte möta några svårigheter. Det finns nämligen *endast i en bok*. Där man sett den huvudsakliga typen i *vekligheten* ställer det sig annorlunda.

Bland den nyare tidens utopier är väl Bellamy's "En återblick", den mest kända. Med stor skicklighet framställs där ett lyckorike. Detta vilar på organisationen på kommunistisk grund. Granskar man utopien närmare, så finner man att den egentliga grundvalen är inte organiseringen utan samma villkor

som i den alldeles motsatta typen av utopier, anarkien, där inga regleringar, inga hämskor finnas, livet är helt fritt. Och man måste medge att den senare utopien, t. ex. Morris "News from Nowhere", är betydligt trevligare. Det är bara ett fel med båda typerna — att de *fordra fullkomliga människor*.

Tanken att samhället skall kunna skapa den allmänna lyckan har alltså gamla anor i en mängd "utopier" och samhällsspekulationer. Det lekamliga livet har bl. a. det ekonomiska underlaget såsom en nödvändig förutsättning för en dräglig tillvaro. I de sociala utopierna förespeglas denna för den enskilde ofta svårbemästrade fråga att bli lycklig — en löst genom samhällets reglering och handhavande av de ekonomiska faktorerna. Den tanken tycks numera blivit till en allmän tro. Vi se t. ex. planen att livförsäkringarna skola övertas av staten såsom ett nödvändigt moment i lösningen av den ekonomiska tryggheten för ålderdomen. Ty tvångspensioneringen avser naturligtvis att överföra livförsäkringarna till staten. Här gäller i första hand försäkring, som fås ut under livstiden i form av pension. Att livförsäkringar för efterkommande eller som säkerhet för lån därigenom alltmer kommer på avskrivning är självklar. I och med en sådan pensionering övergår även stora kapital och inteckningar i statens ägo som en hjälp till allmän socialisering, d. v. s. statens övertagande av bankväsende, de största industrierna, hus och jordegendom, begriper väl varje människa. Alltså ligger det nu så till att samhället d. v. s. staten, blir den stora direktör som skall sköta om människornas välfärd, handha förmögenheterna och bestämma om deras användning o. s. v. Man kan ju också med full rätt hänvisa till att de enskilda kunna inte iakttaga den sparsamhet, det förutseende, den omvårdnad som är nödvändig. Därför måste staten ingripa med tvångssparande såsom fallet är med pensionsförslaget nr 1. Men — då kommer den enskilde och säger: "Vem är den värste slösaren om inte staten! Hur många enskilde är sämre sparare än staten! O. s. v." — Alltså, överallt — utopier! Man vill ju inte gärna se den ganska dystra otrevliga verkligheten. Man kommer därvid att tänka på Harry Martinsons ord i "Aniara", de kanske mest djupsinniga och lärorika i hela diktverket:

"Jag portförvisades ifrån kalkylen och ifrån rummet där prognoser ställas.

Men den som lärt att läsa i pendylen

kan ändå förutse när det skall kvällas."

V. V.

Människosläktets väg

När naturen släppte in människoandarna, då släppte den in oförnuftiga förödare, bevisar förf. i den här artikeln.

När naturen här i världen öppnade sin grind mot evigheten och släppte in människoanden, männe den då hade en aning om vilken intelligens den släppte in i sin lustgård?

När den morgonen lyste fram vet ingen: somliga gissa för hundra tusen år sen, andra gissa för bara några tusen år sen. Men det har föga betydelse. Vi ha endast att bekymra oss om den tid, som inträdde i och med det att den mänskliga civilisationen började. Det är först då som människoanden frigör sig till makt över naturen. Förut är hon ett med det stora sammanhänget. Civilisationen kommer först då människor blir bofasta och är jordbrukare. Då börjar hon bli naturens herre.

Det egentliga jordbruket börjar först då människan kan använda sig av järnet. Det är således knappast fyra tusen år sedan väsentligt jordbruk och civilisation började. Det var egentligen endast vid några större floder människan kunde bruka någon större jordareal. Hela jordens befolkning torde knappast ha uppgått till mer än två hundra miljoner. Under 100 släktled har den mer än tiodubblats. Och av dessa ligger det mesta på de sista tio släktleden.

Det har alltså gällt för människosläktet att skaffa föda i mån av folkökningen. Hur har detta kunnat ske? Det har skett genom att leva på kapitalet. Moder Natur har satt in stora kapital för mänskligheten. Dessa kapital har människan fått att förvalta. Kapitalen, som samlats under årmillioner hade förökats genom räntor och ränta på ränta enligt naturens hushållning.

Som jägare och fiskare har släktet åstadkommit en fruktansvärd förödelse och detta har skett under endast några få släktled medels moderna uppfinningar. Och hur har människan handskats med jorden, sedan hon blev jordbrukare? Större delen av de områden, som nu ligga obrukbara som öknar, äro vittnesbörd om hur den mänskliga intelligensen arbetar. Vi ha där i främsta hand kapitlet om människans skogsarbete. Sen järnet kom, fick människan möjligheter, som hon förut ej ägde mycket av. Med eldens tillhjälp kunde hon visserligen även förut åstadkomma en del förstörelse, men den var jämförelsevis ringa emot vad hon under de tre sista årtusendena förmått. Därom kan skrivas stora volymer, som ju delvis redan är färdiga, men som föga intresserar dem det närmast borde gälla.

Stora delar av öknen Sahara voro för ett par tusen år sedan fruktbart land med städer och annan bebyggelse. Det forntida Grekland var ett land med skogar och fruktbara dalar, där nu är kala berg och torftigt jordbruk. Likaså i Italien: Ne-

Södra Italien bygder, som aldrig kunna återställas. I främre Asien äro stora f. d. fruktbara områden sandöknar. I Nordamerika höra vi om översvämningar och förödelse, sedan man avverkat för mycket skog. På samma sätt i China. I Spanien har ogynnsam förändring av klimat och jordförhållanden inträtt, sen man skövlat skog. På Nya Zeeland avverkade man en skyddsskog för att få "högre levnadsstandard", som det tar flera århundraden att få till återväxt. Ja, vart vi vända oss är det i mer eller mindre grad likadant. Människan skövlar skogskapitalet och underminerar därmed även jordbruket.

En ständig förminskning av den odlade jorden fortgår, även på andra sätt än den nyssnämnda. Städer och stora samhällen växa upp över hela jorden. Överallt ta de nya nyss odlade områden i anspråk. Allt bredare landsvägar behövas. Och nu komma vi till det, som framför allt är sakens kärna: Alltifrån det att människan börjat uppodla bördig jord, förbrukar hon myllan, om inte alltid direkt, dock med få undantag indirekt. *Jordens avkastning blir alltså allt mindre*. Men — nu antar jag att somliga sakkunniga riva av sig håret. Huru skulle då jorden kunna föda en allt större befolkning! Jo, det beror på en del tillfälliga omständigheter. Dessa äro framför allt följande tvenne: Man har fått motoriserade jordbruksverktyg och på grund därav ha en mängd dragare blivit obehövliga och man har satt in kemiska gödselmedel, varigenom man kunnat tillfälligtvis driva upp jordbruksavkastningen.

Hur länge kan man fortsätta med konstgödselmedlen? Det är en ekonomisk fråga. Någon annan synpunkt begriper nog inte en nutidsmänniska. Ekonomiskt bär det sig endast ett stycke. Sen kommer bakslaget. Först ökar man konstgödselgiven år från år. När jorden är tillräckligt utsugen, då kräver den så mycket handelsgödsel att det blir oekonomiskt, synnerligast som när man kommit till en viss punkt skörden minskar hur man än konstgödselar.

Men det finns ju så mycket oanvänd jord att uppodla! Dock finns det inga Amerikas prärier mer. Det finns inget väsentligt, där man bara har att sätta plögen i jorden. Visserligen har man maskiner, med vilka man bara vräker omkull träd och kastar undan sten. Men därmed är icke jorden färdig. Nyodlingar bli i allmänhet så dyrbara att de i större skala endast kunna ske där man har slavsystem. Bland jordens kulturfolk finns inte mycken jord att odla. Och den jord som kan uppodlas även i slavstaterna förslår inte långt mot jordens växande befolkning.

Forts. å sid. 6, spalt 1.

Bör kvinnan erhålla rätt till präst-ämnet?

Ovanstående fråga är minst sagt aktuell. Belysande är att gå tillbaka något mer än trettio år i tiden. Det var något av Waldenströms sista år. Jag läste då uppsatser av honom i Sv. Morgonbladet. Det var två temata, som hans intresse särskilt rörde sig omkring: Enligt det ena hade "prästerna rivit ut blad efter blad i Bibeln, så nu fanns det endast pärmarna kvar", enligt det andra höll kyrkan på att så nedrigt avvika från Bibeln att man tänkte göra kvinnor till präster; detta var ett synnerligt tacksamt ämne att driva gäck med. Och när jag nu läst i "Morgonbladet", så kom jag genast att tänka på ett gammalt latinskt ord: "tempora mutantur, et nos mutamur in illis" (tiderna förändras och vi med dem). Ena gången blir kyrkan dömd därför att det finns präster, som yrka på att kvinnan skall få bli präst, andra gången får kyrkan dödsdomen därför att något mer än hälften av prästerna motsatt sig att detta kyrkomöte skulle utan alla restriktioner och närmare överväganden besluta om rättigheten för kvinnan att i likhet med mannen invigas till präst och erhålla vilken plats som helst inom det prästerliga ämbetet. Att kyrkomötets beslut inte var ett avslag utan ett uppskov och förnyad prövning tycks vara omöjligt för ivrarna att fatta. Det är väl inte så enkelt att med ett enda kyrkomöteshugg avsluta en tvåtusenårig tradition. Skall en förändring ske i ett sådant fall måste det väl ske i etapper. Den första etappen är redan färdig, då nämligen kvinnor sedan länge ha fått tala både i våra kyrksalar, skolor och kyrkor. Där ha kvinnor ådagalagt sin duglighet. Nästa etapp bör väl bli fasta tjänster inom kyrkan. Men man bör väl även ta hänsyn till att ett beslut utan vidare om rättigheten för kvinna att prästvigas och söka vilken tjänst som helst skulle uppriva ett minst lika skarpt oväsen som nuvarande beslut. Inför en mängd obehärskade och även osakliga fördömler över kyrkan måste man fråga: Måne kvinnan äger den urskilningsförmåga och sansade bedömning som i svåra situationer på-

MÄNNISKOSLÄKTET . . .
Forts. från sid. 5, spalt 4.

När naturen släppte in människoandarna, då släppte den in oförnuf-tiga förödare. Den himmelske Fadern gav barnen en gård att förvalta. Snart nalkas den sista räken-skapen i själva resultatet. Inte blir det "högre levnadsstandard", så mycket är säkert.

Här finns bara två utvägar: Antingen att gråta över sig själv och sina barn och göra bättring så gott det går, eller också att fortsätta liksom nu — "skratta pajazzo!"

Halvdan Renling:

MAKTPORNOGRAFIEN

I vårt land, där så mycket är ut-satt för analys och granskning, vore det intressant om en objektiv insti-tution ville undersöka svenskens förhållande till frihetens begrepp. Vi besjunger i vart fall vid högtid-liga tillfällen den fria nord och det vore intressant om någon neu-tral organisation kunde förklara svensksynen på detta om friheten.

I den svenska kulturdebatten, ex-empelvis, talas det med förkärlek och brösttoner om friheten ifall nå- gon förmodar att en företeelse som pornografien borde vara lagligt misstänkliggjord i en lagbegränsad stat. Den som så förmodar har kan-ske också rest en liten stridsvante mot veckopressindustrien.

Denna industri har haft en ar-betstes i sitt bemötande av "folket": "...ni har folksmak, ni är för dumma att förstå något annat än det vi beskriver." Denna mardröm, exempelvis för arbetarrörelsens pi-onjärer som såg individens bildning som framtidsmål, ha vi nutida end-ast att konstatera som en av det nutida samhällets maktfaktorer.

"Massan" eller "folket" har ald-rig ropat på frihet för pornografi-en. Den ofta upprepade frastuggan att även pornografialstren bör fin-nas till som bevis för ett demokra-tiskt land kommer av en otillräck-lig gränsdragning mellan pornogra-fi och patologi. Ett liknande reso-nemang vore — vi tillämpar huma-nism i landet för att få möjligheter att bygga sinnessjukhus.

Vårt fria ord contra den svenska pornografiens fiffel med tryckfrihets-lagen är ett märkligt tidsfenomen. Vi ha under de senaste åren bevitt-nat en frihetsbegränsning för indi-viden — samtidigt har exempelvis pornografien som utnyttjat lagens gränsområden tjänat upp sig till ansedd ställning. Kanske går det så här: Herr A. felparkerar sin bil, han får böter. Tack vare ett liknande bötesbelopp kan herr B. åka i eget flygplan. Herr B. hade i tid upp-täckt de lönande felparkeringsarna kring tryckfriheten.

Men var har den idealism tagit vägen som skulle sätta svärd mot ett sådant blötdjur som pornogra-fien? Pornos kommer av svin. Om

fordras, eller följer hon stundens stämning och impulser? En annan sak, som också talar sitt språk, är den hejarklack, som följt kvin-nors krav.

Men kvinnor ha ju t. o. m. varit drottningar, även om historien inte just kan ge något större lovord. Att det finns kvinnor, som på rätt plats kunde bli t. o. m. utmärkta präster bör ej betvivlas. Den vise Platon ansåg t. o. m. att kvinnan inte bara kunde bli utan även bor-de bli militär, "ty", sade han, "in-tet är så fruktansvärt som en ra-sande kvinna" (han hade vistats i Sokrates hem).

V. Vallberg.

man får tro vissa uttalanden i ar-betarrörelsens tidningsorgan kom-mer inga protester att resas från det hållet med anledning av porno-grafiens utbredning.

Var finns kvinnorörelsen? Utta-landena i dagstidningarna om por-nografiens ofarlighet kommer från män. Detta blir ensidighet och hyck-leri.

Vad olika män åstadkommit av "konstnärlig pornografi" är en mo-dern myt. Påståendet att pornografi-författaren kan drivas av "konst-närlig ambition" har blivit ältat och från vårt land kan det nu ut-skickas missionärer för pornogra-fiens etik!

Den skickliga inblandningen av pornografi på litteraturens livsom-råde är ju ett orimligt företag som dömer sig själv att misslyckas. Den krypande sensationshyenan har ing-enting med litteraturen att skaffa.

Pornografien skulle inte heller ha nått sin maktställning om den inte vårdades av viktiga affärsintressen. Där pornografien finns kan sexre-klamens maktpropaganda sättas in med veckopressen, filmen osv. På så sätt sker individernas utarmning, i sinom tid ett lands utarmning.

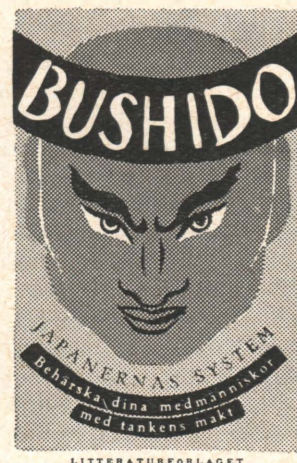
Merlin

Merlin var en naturmystiker, skald, siare, en sagohjälte, tillhörande den krets, som "kanske sjöng i kung Arthurs hall". Han har gått igen i saga och sång under tiderna. Vi fin-na honom också hos våra svenska skaldar. Vi återge här en sång av C. D. af Wirsén, som också är ty-pisk för denna skald, på Merlins tänkta grav.

Rosornas andning och pyrolans doft bland träden,
Vaggande blad och humlornas lätta surr,
Näktergalarnas dämpade kärleks-kväden,
Svärmande, ömma duvornas trä-nadskurr
Och vestans sus
Och skogens brus
Och livets gåta viska här
Om tingens heliga myster,
Och lilja så vit, vildnejlika röd
Begrunda förtroligt levnad och död.

Blås i elfenbenshornet att högt det klingar,
Fråga Merlin om vägen till andars land!
Hör vad susning med ens genom träden svingar!
Skägget han skakar, sträcker i sömn sin hand.
Förnim! Ett svar
Från läppen far.
Då buga alla blommor lätt,
Då tystnar sångarfåglars ätt,
Då glimmar i blått den mörka ruin;
Det klingar som stål. Så talar Merlin:

Tvenne portar till andarnas land,
ej flera —
Bladövervuxna leda ur skogens värld;
Men den ena blev läst att ej öpp-nas mera,
När av de falskas snara Merlin blev snärd.
Den andra ej
Är stängd — o, nej! —
Av rosor prydd den första var,
Och *Saga* var det namn den bar.
Den andra går opp vid klagande skrin,
Och *Död* är dess namn." Så talar Merlin.

Bushido är en bok för alla som vill något här i livet, för den som vill bli en god försäljare, för den som vill vinna vänner och för den som vill komma ur sin ensamhet, för den som vill bli frisk och för den som vill ha sin hälsa kvar. Det är en bok för läraren som vill ha sina elever med sig och för företagsledaren lika väl som för arbetaren. Bushido är en japansk yoga omsatt i västerländsk miljö. I Amerika tog den sig uttryck i Nyttänkarrörelsen. Bushido ger alla någonting väsentligt.

4: 50

Läsvärda böcker

RENLING, HALVDAN	
Vargsommar	5: 50
RÖNNBACK, OSCAR	
Kalle Svensk vid gräns-polisen	3: 75
ARNÖ, VERA	
Från sagolandet kring Stråken	4: 50
GAUNITZ, C. B.	
Lille Görans bilderbok	2: 75
Hur de små bli till	3: —
LINDRGEN, VERA	
Gröna kokboken	3: 75
HELLE, MARGARETA.	
Hälsokost varje dag	2: 25
ABERG, DAN	
Konsten att vara råkostare	3: 50
Snabbt läkande örter	8: 75
Snabbt läkande blodrenings-kur	7: —
GAUNITZ, C. B.	
Om gödselvård enligt den bio-dynamiska metoden	1: 50
Hur man lägger komposter	1: 50
S e k l e t, årg. 1954-57	7: —
Pendlar har nu åter in-kommit.	Pr st. 2: 75

LITTERATURFÖRLAGET
Box 634 - Stockholm

ÖRTAGUBBEN

har avlockat läkeörter deras hemliga krafter. Han vill lära oss använda dem för vår hälsas bästa.

Kr. 4:—

* * *

RE-VIGÖR

blev strålande succé!

Dess underbart stärkande, aptitförbättrande och fäktiskt "föryngrande" effekt har gjort Revigör berömt som

handelns bästa, allsidigaste aminosyrapreparat och samtidigt allsidigaste mångvitaminpreparat.

Revigör rekommenderas varmt vid:

Ålderdomssvaghet, senilitet, - trötthet, håglöshet, sömnlöshet, konvalescens, kraftnedsättning - vårtrötthet - profylax vid särskilt ansträngande arbete - överansträngning, fysisk eller psykisk - olika besvär hos äldre - vid pubertetsmagerhet - dietkurer - tillstånd med förhöjt vitamin-aminosyra-behov såsom vid graviditet.

Obs! Revigör har alla de 18 essentiella aminosyror varav halten metionin är speciellt viktig, alla de 18 (15) viktiga vitaminerna, varav halten kolin särskilt har betydelse.

Revigörs sammansättning och avvägning av aminosyror är provad på med. avd. och vård- och ålderdomshemmet vid Sabbatsberg, Södertälje lasarett, Blackebergs sjukhus m. fl.

Revigör tonicum c:a 400 gr. (flytande tonicum är bäst)

10: 50

Revigör-dragéer c:a 100 tabl. (Bekvämast, angenäma.)

5: 25

Bliv

med moderna metoder

för 2 kronor

En bok som ger många värdefulla tips.

För hälsan och — slanka linjen

Hansa Lechitin

Konc. kraft- och uppbyggnadsnärning i pulverform.

Hjärta, nerver, lungor, blod, ryggmärg, hjärna förbrukar dagligen lecithin. Förbrukningen måste ersättas, men avgörande för effekten är den tillförda kvantitetmängden. Regelbunden användning särskilt under jäktade tider skapar god förutsättning för uppnående av själslig och kroppslig jämvikt, spänst livsglädje.

Pr brk om 100 gr. 5: 75

Pr brk om 200 gr. 9: 50

* * *

AKTA VITLÖKSDROPPAR

Sanhelios 333

är beteckningen på naturens vitlökdroppar framställda av äkta vitlöksaft — utan kemikalier. Absolut luktfria! Den bästa doseringen torde vara 10 droppar varje morgon på fastande mage och 10 droppar varje kväll. Tagas i 1/4 glas vatten.

Stor flaska 5:—

* * *

VITLÖKSKAPSLAR

25 stycken	1: 75
50 "	3: 25
100 "	6:—
200 "	11:—

Vitlök är den starkast helbräddagörande vegetabil som finns. Intet födoämne rengör och desinficerar så som vitlök tänderna och munhålan, halsens och bronkernas slemhinnor, motverkar jäsnings i mage och tarm, fördriver inälvsmaskar och andra parasiter, desinficerar urinen, botar utslag och eksem, motverkar åderförkalkning och högt blodtryck och stimulerar alla körtlar till verksamhet.

* * *

Dr Ritter's

VETEDIET

även kallad modern SLANKHETSKUR

Dr Rittér's vetediet består av en blandning från hela vetekorn med fin struktur och yoghurtmjölksyra vunen ur skummjolk och enligt ett specialförfarande bearbetad till en ytterst fin finga, som är färdig för kokning. Utom den upplösta och således lättsmälta stärkelsen inom sädeskornet finns däri även en del andra värdefulla ämnen ur vetekornet och yoghurt-skummjölken.

Slankhetskuren utan hungerkänsla

varunder ökat välbefinnande och bättre vigör gör sig märkbar. En 7-dagars kur är att rekommendera, särskilt vår och höst, för att tidvis uppnå välbehövlig utrensning. Paketets innehåll är avsett för 7 dagars bruk. Tillredningen är mycket enkel. Bruksanvisning medföljer.

Föryngrar - Lättar - Giver

en god form - Skapar välbefinnande utan hungerkänsla

Standardförpackning 15: 50
Extra stor pkt. 27: 50

* * *

AKTA

YERBA-MATE

Yerba-Mate är ett hälsate av rang. Det kommer från östra Paraguay, södra Brasilien, Argentina m. fl. stater i Sydamerika och har använts sedan urminnes tider av folket där nere. Det har på senare år gjort sig känt både i Sverige och i utlandet för sina hälsobringande och underbara egenskaper och sin förmåga att tillföra kroppen kraft och energi, befördra matsmältningen, driva ut urinsyra ur kroppen och rena blodet. Det är mycket välgörande vid fall av reumatism, gikt och njurlidande, skadar inte hjärtat eller irriterar nerverna, orsakar ej sömnlöshet. Alla såväl sjuka som friska kunna med fördel dricka detta te i stället för kaffe. Det har en mild, behaglig smak.

Pr paket om 250 gram 3: 20

* * *

Naturens eget livselexir

FO-TI-TIENG

Under det att medeltidens alkemister bäst höllo på med sina försök att framställa ett livselexir, som skulle göra dem odödliga, föddes år 1677 i Nord Kina upptäckaren av Fo - Ti - Tiengörten "världsrekordhållaren i livslängd" Li-Ching-Yun. Han var redan i 50-års åldern då han vid experiment med olika örter medicinska egenskaper gjorde sitt livs stora upptäckt. Det gällde en sällsynt ört som har sådana utomordentliga egenskaper, att det verksamt bidrog till att han själv fick leva ovanligt länge. Vid sin död 1933 var han 256 år. Det intygas från universitetet i Peking att han i varje fall var känd där i 150 år.

Den intressanta upptäckten gjordes av prof. Ménières i Paris i samarbete med experter i Algeriet att Fo-Ti-Tiengs blad innehöll ett diltills ej känt vitamin som gavs beteckningen G². Enligt internationella erfarenheter rekommenderas att utblanda Fo-Ti-Teng i tepulver av en speciell tropisk växt kallad Kung-Mu. Det verksamma vitaminet finns endast i Fo-Ti-Tieng, men erfarenheten visar, att det bästa resultatet uppnås genom sådan blandning. Vår förpackning innehåller därför en påse av varje. Ett paket (2 påsar) c:a 110 gr. räcker c:a en månad.

4: 75

* * *

Geléé Royale

ETT MEDEL FÖR HÄLSANS BEVARANDE

Gottfried Haussman heter mannen, artist och biodlare som anser sig ha kommit på

orsaken till att bidrottningen blir större och dessutom bortåt 60 gånger äldre än de andra bina i samhället. Det är den föda hon får av de 5—9 dagar gamla arbetsbin som matar henne: en blandning av honung och frömjöl och en utstötning från huvudkörtlarna av dessa. Denna föda kallas Gelée Royale. Att detta även skulle vara nyttigt för människor är åtskilliga forskare både i Tyskland, Frankrike och USA ense om. Men Haussman har lyckats dra praktiska slutsatser av sina undersökningar och gå vidare. Han har nämligen lyckats konservera Gelée Royal så att det håller sig ett år eller längre. En artikel om H. och hans upptäckt är införd i Allers nr 20 i år. Gelée Royal användes i förebyggande syfte. Man tar 1 tesked dagligen 1/2 tim. före maten.

Standardförpackning,

375 gr. 15:—

Starkare dosering,

175 gr. 25:—

375 gr. 50:—

* * *

POLLEN

Vetenskapliga analyser har visat, att det knappast på vår jord finns ett ämne i vilket så många vitaminer ingår och så många energigivande och stärkande ämnen finns koncentrerade som i pollen. Såvitt nu är känt innehåller det alla de ämnen vi behöva och kan därför bli ett utmärkt komplement till den dagliga födan. Det är möjligt att upptäckten av denna energikälla, som förut varit insekternas ensam förbehåll kommer att visa sig vara något av en epok. En stor del av pressen har aviserat denna nyhet.

Pollenpreparat säljes i rör om 30 dragéer för en månads förbrukning å

100 st. 8: 75

* * *

Dr. Ritters

kallpressade — naturbevarande

VETEGRODDOLJA

Genom inverkan på muskelämnensomsättningen och på blodkärnen har vetegroddoljor på grund av sin vitamin-E-halt vunnit ökad betydelse vid hjärtsjukdomar. Vitamin E främjar bildandet av nya kapillärer och påverkar genomträngningsförmågan genom att öka elasticiteten i tilltappade blodkärl. Vid koronaskleros, hjärtmuskelskador och angina pectoris rekommenderas vetegroddolja, liksom vid perifer genomblödningsstörningar.

Summan av de mångfaldiga verkningsstoffer, som inneslutes i vetegroddoljan, gör denna värdefulla vegetabiliska olja till en speciell "läkeolja".

Flaska om 100 ccm 10: 95

Ask om 100 kapslar 9: 50

JO-KO-YOGHURT

Skadliga tjocktarmsjäsningar och förruttnelsebakterier är ofta upphov till många sjukdomar. Yoghurtkoncentrat för rätt tarmflora.

Liten flaska 3: 70, stor 7: 25
flaska om 100 gr. 12: —

* * *

DRAGEER

Här nedan upptagna dragéer äro av förnämlig kvalitet. Löwenzahn kommer från Pommel Diät, Berlin och de övriga från Elka-Werk, Bendorf/Rh. (Tyskland).

Löwenzahndrageer:

Verkar stimulerande på gallans funktion samt bukspottkörtelns verksamhet. Vid bristfällig lever- och gallverksamhet inträder ofta ämnesomsättningsstörningar vilka kunna förebyggas. Neutraliserar magsyran. Framställes bl. a. av maskrosens rot och blad. Maskrosen verkar framför allt blodrenande, blodförbättrande och blodbildande. 4: 50.

Haqvimistdragéer:

För hjärta, högt blodtryck o. blodkärl. (Kombination av hagtorn, vitlök, mistel) 4: 25

Lecithin:

Naturlig uppbyggnadsnäring för nervsystemet. 4: 25

Valerianadragéer:

Lugnande och välgörande för nerverna. 4: 25

Slankhetsdragéer:

Naturligt föryngrande Sundhetsmedel. 4: 50

Misteldrageer:

Vid nervös hjärklappning, äderförkalkning, svindel, depressionstillstånd. 4: 25

Vetegroddrageer:

E-vitaminkällan nr 1 (antistillitetsvitaminet). Tyska läkare använder nu E-vitamin vid hjärtlidanden, artärförkalkningar och angina pectoris. 4: 25

Linella:

Sköter magen på ett behagligt sätt, men är ej vanebildande. Linella är resultatet av årslånga forskningar och är ett naturmedel. 3: 50

Be-Vital

Består bl. a. av grönsaker, B-vitaminrik torrjäst och örter (humle), vilka äro till hjälp vid nervös sömnlöshet, trötthet och nervositet. 3: 50

Manandrageer:

Nu börjar det mörka och solfattiga tiden. Ladda därför upp i tid med vitaminer och mineraler. Manandrageerna innehåller 12 olika vitaminer och 12 mineraler. Tag 2 dragéer om dagen, helst omedelbart efter maten. Fl. om 100 st. 12: 50
Ask om 30 st. 4: 80

* * *

JON WON

Ett effektivt medel mot självsprickor, narighet och klåda. Skyddar mot kyl- och solskador. Vid lättare brännskada badda med Jon Won 2—3 gånger med ett par timmars mellanrum. Ingnides ouspadd å huden.

Pr fl. 4: 75

* * *

BASTU-BADA I VANINGEN

Tack vare HÄLSO-BASTUN kan Ni nu bada bastu hemma i lägenheten. Ni inandas frisk luft under hela badtiden. Reumatismen skadar hälsan oerhört i vårt land, där klimate är rätt och fuktigt. Bekämpa denna och andra smygande infektioner. Låt hela familjen få ett härligt, renande bastubad varje vecka HÄLSO-BASTUN hjälper. Det är en el.-ansluten torrbastu för lik- eller växelström 110—130 v. eller 220 v. Bottens dim. är 55×90 cm. Ytterligare upplysning lämnas gärna.

Komplett kr. 200: —

Allt detta kan köpas genom oss. Vi stå gärna till tjänst med anskaffande av örter och preparat i den mån vi kunna.

Skriv till

Litteraturförlagets Örttjänst

Box 634 - STOCKHOLM 1

Tel. 67 14 94

Postgiro 5 29 99

Från LITTERATURFÖRLAGET
Box 634, Stockholm 1.
rekvireras här förprickade artiklar att sändas mot postförskott.

Namn
Adress
Postadress

Läsvärda böcker

Viktor Vallbergs böcker

Människokunskap.

Del I inb. 11: 50, hft. 8: 50
Del II inb. 11: 50, hft. 8: 50

Det har sags att dessa böcker innehåller ett helt universitet.

I storm och stiltje. Diktsamling utgiven till 80-årsdagen. 6: —

Lappmarkens själ. Minnen och stämningar från sekelskiftets Lappland. 4: 50

Kan människosläket fortleva? 2: 50

Materialismens övervinnande. 1: 50

Kristendomens forntid — nutid — framtid. 7: 50

En framställning om vad kristendom är, och vad den inte är.

Kan människan äga förut-tillvaro? 3: —

I HÄLSOFRÅGOR:

Bliv din egen läkare. 7: —

Tandrötan 1: —

Vad var och en bör veta om Vaccinationen. —: 50

Vaccination och virus. —: 50

Vad ni bör veta om homeopaien? —: 50

Jordbrukets förnyelse. —: 75

Vallberg har ett levande intresse för hälsofrågor och har häri ett aktningssvår vetande.

SLAGRUTA OCH PENDEL:

Den eteriska strålningen. 3: —

Mystik och realism. 2: —

Intelligensmätningar och tidspejlingar. 4: 50

FRENOLOGI OCH ASTROLOGI:

Frenologisk psykologi. 3: —

Astrologisk karaktärs-tolkning. 3: 50

"Vallbergs säregna författarskap är värt att bli känt".

Biskop Torsten Bohlin.

BJÖRKHEM, JOHN

Det okulta problemet, 3:e uppl. 11: —

JOHNSON, GEORGE LINDSAY

Det stora problemet hft. 12: 50, inb. 16: —

THORSEN, POUL

Människans okända krafter 10: —

Hypnosen i mänsklighetens tjänst 10: —

NIELSSON, HARALDUR

Kyrkan och den psykiska forskningen, hft. 4: 50, inb. 8: 50

UDDIN, JOHANNES

Det gamla evangeliet med nya skrivtecken 2: —

PALMSTIERNA, ERIK

Glimatar hft. 6: —: inb. 8: —

SÖDERLING, CARL

De döda leva 2: —

FINDLAY, J. ARTHUR

Den underbara verkligheten hft. 5: 50, inb. 8: 50

STUART, A.

Inga tårar mer 4: —

LEES, R.J.

Bortom töcknen

hft. 6: —, inb. 9: —

SINNET, A. P.

Världen på andra sidan 1: 75

ASBRINK, GUSTAV

En vandrande andes upplevelser 3: 50

SIMONSEN, KONRAD

Parapsykologi och spiritualism. 1: 50

ATHIS, G.

Den gamle vise berättar 1: 50

" " " " från Den Helige Mästarens tid. 4: 50

WAHL, CARL V.

En sökares tankar om livet och dödens mysterier. 2: —

LAGERBIELKE, LUCIE

Livets hemlighet 7: —

Framtidens folk, 4 delar hft 8: —

En sällsam upplevelse 1: 50

Själen liv än en gång 2: —

Skandal 1: —

Strid och frid 3: 25

Vem vågar? 2: —

Vem har rätt? 1: 50

Gott och ont 2: 50

Daniel, ett livsöde. 2: —

Barnen och religionen. 1: 25

NIELSEN, ALFRED

Urkristendom. Nya upplysningar om Jesu och hans apostlars liv. 6: —

KÄLLSTRÖM, CH.

Frälsningsvägar i förkristen tid 1: —

SVENSON, ALBERT

Den stora harmonien 6: —

RUDIN, VALD.

Blickar in i evigheten 3: 75

BERNSTEIN, MORE Y

Sökande i det fördolda. hft. 14: —, inb. 17: 50

LESTER, REGINALD M.

Att söka det hinsides 12: —

FREDENHOLM, AXEL

Så har jag hört. 6: —

Vi och våra dagar.

Inb. i lyxband 12: —

LJUNGSTRÖM, GEORG

Mellan de stora världskrigen 3: —

GUSTAVSSON, G.

Europas framtid enligt Nostradamus 15: —

ANDREASSON, ESSER, ALEX

Mörk legend 1: 65

SIMONSSON, NILS

Ord om lycka 3: 75

LINDBORG, GUSTAF

Aforismer och paradoxer 2: 50

VAXHOLMS VÄDERGUBBE

Konsten att spå väder 3: 75

LANDELIUS, CARL

Den stora franska revolutionen 1: —

ABERG, DAN

De voro kämpar 2: —

SVÄRD-KARLSSON, AGNES

Som din dag är skall din kraft vara 1: —

LITTERATURFÖRLAGET

Box 634 - STOCKHOLM